

قانون جامع کنترل و مبارزه ملی با دخانیات / مجموعه قوانین

قانون جامع کنترل و مبارزه ملی با دخانیات که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ پانزدهم شهریور ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۸۵/۷/۵ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه مورخ ۸۵/۷/۱۱ واصل گردیده است ، به پیوست جهت اجرا ابلاغ می گردد

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون جامع کنترل و مبارزه ملی با دخانیات که با عنوان طرح جامع کنترل و مبارزه ملی با دخانیات به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود ، با تصویب در جلسه علنی مورخ ۸۵/۶/۱۵ و تأیید شورای محترم نگهبان به پیوست ارسال می گردد.

ماده ۱: به منظور برنامه ریزی برای مبارزه با مصرف مواد دخانی و حفظ سلامت عمومی ، ستاد کنترلی و مبارزه با دخانیات که در این قانون به اختصار ستاد نامیده می شود با ترکیب زیر تشکیل می شود

وزیر بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی به عنوان رئیس ستاد -

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی -

وزیر آموزش و پرورش -

وزیر بازرگانی -

فرمانده نیروی انتظامی -

دو نفر از کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر-

رئیس سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران به عنوان ناظر -

نماینده یکی از سازمان های غیر دولتی مرتبط با دخانیات به انتخاب وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی

تبصره ۱- دبیرخانه ستاد در وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی مستقر خواهد بود

تبصره ۲- گزارش عملکرد شش ماهه ستاد به هیات وزیران و کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی ارائه

می شود

تبصره ۳ -نمایندگان دستگاه های دولتی مرتبط با موضوع مورد بحث به تشخیص دبیر ستاد بدون حق رای برای شرکت در

جلسات دعوت می شوند

ماده ۲: وظایف ستاد به شرح زیر است

الف : تدوین دستورالعمل اجرایی مربوط به تعاریف ، مشمول و ویژگی های تبلیغات

ب : تدوین و تصویب برنامه های آموزش و تحقیقات با همکاری دستگاه های مرتبط

ج : تعیین نوع پیام ها ، هشدار ها ، تصاویر و طرح های مرتبط با آثار سوء اجتماعی ، اقتصادی ، بهداشتی و سلامتی

دخانیات و دوره های زمانی آن ، موضوع ماده ۵ این قانون مصوبات این ستاد پس از تأیید رئیس جمهور قابل اجرا است

ماده ۳: هر نوع تبلیغ ، تشویق مستقیم و غیر مستقیم و یا تحریک افراد به استعمال دخانیات اکیداً ممنوع است

ماده ۴: سیاستگذاری ، نظارت و مجوز واردات انواع مواد دخانی صرفاً توسط دولت انجام می گیرد

ماده ۵: پیام های سلامتی و زیان های دخانیات باید مصور و حداقل پنجاه درصد (۵۰٪) سطح هر طرف پاکت سیگار (

تولیدی وارداتی) را پوشش دهد تبصره : استفاده از تعابیر گمراه کننده مانند ملایم ، لایت ، سبک و مانند آن ممنوع گردد

ماده ۶: کلیه فرآورده های دخانی باید در بسته هایی با شماره سریال و برچسب ویژه شرکت دخانیات عرضه شوند

درج عبارت (مخصوص فروش در ایران) بر روی کلیه بسته بندی های فرآورده های دخانی وارداتی الزامی است

ماده ۷: پروانه فروش فرآورده های دخانی توسط وزارت بازرگانی و براساس دستور العمل مصوب ستاد صادر می شود

تبصره - توزیع فرآورده های دخانی از سوی اشخاص فاقد پروانه فروش ممنوع است

ماده ۸: هر ساله از طریق افزایش مالیات ، قیمت فرآورده های دخانی به میزان ده درصد (۱۰٪) افزایش می یابد

دو درصد (۲٪) از سرجمع مالیات ماخوذه از فرآورده های دخانی واریزی به حساب خزانه داری پس از طی مراحل قانونی

در قالب بودجه های سنواتی در اختیار نهاد ها و تشکل های مردمی مرتبط به منظور تقویت و حمایت این نهاد ها جهت

توسعه برنامه های آموزشی ، تحقیقاتی و فرهنگی در زمینه پیشگیری و مبارزه با استعمال دخانیات قرار می گیرد .

ماده ۹: وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی ، موظف است فعالیت های پیشگیرانه ، درمان و توانبخشی افراد مبتلا

به مصرف فرآورده های دخانی و خدمات مشاوره ای ترک دخانیات را در خدمات اولیه بهداشتی ادغام و زمینه های گسترش

و حمایت از مراکز مشاوره ای و درمانی غیر دولتی ترک مصرف مواد دخانی را فراهم نماید
ماده ۱۰: انجام هرگونه تبلیغات مغایر با این قانون و آیین‌نامه اجرایی آن جرم و مستوجب مجازات از پانصد هزار (۵۰۰۰۰۰) ریال تا پنجاه میلیون (۵۰۰۰۰۰۰۰) ریال جزای نقدی است.

دادگاه مکلف است علاوه بر مجازات دستور جمع‌آوری محصولات مورد تبلیغ را صادر نماید و میزان مجازات‌های یاد شده بر اساس نرخ تورم (هر سه سال یکبار) بنا به اعلام بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و تأیید هیأت وزیران قابل افزایش است

ماده ۱۱: فروش و عرضه دخانیات به استثنای اماکن موضوع ماده (۷) این قانون، عرضه محصولات بدون شماره سریال و علامت مصوب، تکرار عدم پرداخت مالیات، مستوجب مجازات از پانصد هزار ریال تا سی میلیون ریال جزای نقدی است و میزان مجازات‌های یاد شده بر اساس نرخ تورم (هر سه سال یکبار) با اعلام بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و تأیید هیأت وزیران قابل افزایش است

ماده ۱۲: فروش یا عرضه به افراد زیر هجده سال یا به واسطه این افراد، علاوه بر ضبط فرآورده‌های دخانی کشف شده نزد متخلف، وی به جزای نقدی از یکصد هزار (۱۰۰۰۰۰) ریال تا پانصد هزار (۵۰۰۰۰۰) ریال محکوم می‌شود
تکرار یا تعدد تخلف، مستوجب جزای ده میلیون (۱۰۰۰۰۰۰۰) ریال مجازات است

ماده ۱۳: استعمال دخانیات در نهادهای موضوع ماده (۱۸) قانون رسیدگی به تخلفات اداری ممنوع و مرتکب به شرح زیر مجازات می‌شود

الف - چنانچه مرتکب از کارکنان نهادهای مذکور باشد، به حکم هیأت رسیدگی به تخلفات اداری به یکی از تنبیهات مقرر در بندهای (الف) و (ب) ماده (۹) قانون رسیدگی به تخلفات اداری و در صورت تکرار در مرتبه سوم به تنبیه مقرر در بند ج) ماده مذکور محکوم می‌شود)

ب - سایر مرتکبین به جزای نقدی از هفتاد هزار ریال تا یکصد هزار ریال محکوم می‌شوند
تبصره ۱- مصرف دخانیات در اماکن عمومی یا وسایل نقلیه عمومی موجب حکم به جزای نقدی از پنجاه هزار (۵۰۰۰۰) ریال تا یکصد هزار (۱۰۰۰۰۰) ریال است

تبصره ۲- هیأت دولت می‌تواند حداقل و حداکثر جزای نقدی مقرر در این قانون را هر سه سال یک بار بر اساس نرخ رسمی تورم تعدیل کند

ماده ۱۴: عرضه، فروش حمل و نگهداری فرآورده‌های دخانی قاچاق توسط اشخاص حقیقی یا حقوقی ممنوع و مشمول مقررات راجع به قاچاق کالا است.

ماده ۱۵: ثبت هرگونه علامت تجاری و نام خاص فرآورده‌های دخانی برای محصولات غیردخانی و بالعکس ممنوع است .
ماده ۱۶: فروشندگان مکلفند فرآورده‌های دخانی را در بسته‌های مذکور در ماده ۶ عرضه نمایند
عرضه و فروش بسته‌های باز شده فرآورده‌های دخانی ممنوع است. متخلفین به جزای نقدی از پنجاه هزار ریال تا دوپست هزار ریال محکوم می‌شوند.

ماده ۱۷: بار مالی ناشی از اجرای این قانون با استفاده از امکانات موجود و درآمدهای حاصل از ماده (۸) همین قانون و سایر درآمدها در ماده (۹) کسری آن در سال ۱۳۸۵ از محل صرفه‌جویی‌ها و در سالهای بعد از محل هزینه گردد

ماده ۱۸: آیین‌نامه اجرایی این قانون ظرف سه ماه به وسیله وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و با همکاری شرکت دخانیات ایران تدوین و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد

ماده ۱۹: احکام جزایی و تنبیهات مقرر در این قانون شش ماه پس از تصویب به اجرا گذاشته می‌شود

ماده ۲۰: درآمدهای سالیانه ناشی از تولید و ورود سیگار و مواد دخانی که حاصل تخریب سلامت است به اطلاع کمیسیون تخصصی مجلس شورای اسلامی برسد

قانون فوق مشتمل بر بیست ماده و هفت تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ پانزدهم شهریورماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۷/۵ به تأیید شورای محترم نگهبان رسید.

این مصوبه در تاریخ ۱۳۸۵/۷/۲۴ و با شماره ۸۳۱۵۰ توسط رئیس جمهور ابلاغ شده است
